

*Sairas
Loma*

*Virve
Mäkikangas*

SairasLoma

Virve Mäkikangas

SairasLoma

Osa 1

Polttava aalto

Osa 2

Kultasuoni

Osa 3

Viimeinen yhteys

© 2018 Mäkikangas, Virve
Kustantaja: BoD Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-951-568-986-3

OSA 1

1

G- käytävän portaikkoon johtavan oven numero 240 silmukka hälytti.

Tuo käytävä oli meille vartijoillekin hyvin suljettua aluetta. Vain hätätilanteessa oli lupa käydä siellä ja nyt oli sellainen.

Ydinvoimala oli hiljainen yön aikaan, eikä tuolla G-käytävällä päivälläkään liikkunut kuin ydinfyysikot.

Kameroissa ei näkynyt liikettä. Lähdin valvomosta joka ei sijainnut kaukana tuota G- käytävää.

Saavuttuani hälyttävän oven kohdalle, kaikki näytti olevan kunnossa. Ovi oli lukossa eikä portaikossa kuulunut liikettä. Jatkoin matkaani kohti G-käytävän päässä olevaa ovea, jonka takana sijaitisivat reaktorin jäähdytysaltaat.

Kaikki näytti olevan kunnossa. Silmukka oli ilmeisesti antanut väärän hälytyksen. Katsoin vielä kerran ovesta olevasta ikkunasta kohti altaita, kun valtavan kirkas välähdys sokaisi minut hetkeksi. Tunsin kuuman voimakkaan aallon tönäisevän minua rinnasta. Aalto ampaisi polttavana pitkin kaulaani läpi kitalaen valaisten pääkoppani sisällön. Sitten se jatkoi matkaansa päälakeni kautta suoraan ylöspäin nostaen minua hieman ilmaan. Valaiseva aalto hävisi korkeuksiin. Tuntui kuin päälakeni olisi sulanut lämpöaallon lävistyksessä. Tipahdin polvilleni pitäen päästäni. Luoja, se tuntui olevan ehjä!

Vatsani tuntui kääntyvän ympäri. Samalla oksensin iltapalani käytävän lattialle. Voimani tuntuivat hupenevan enkä jaksanut nousta.

Olin menettänyt tajuntani kaatuen G- käytävällä oman vatsalaukun sisällön viereen.

Kukaan ei osannut antaa selvää vastausta tapahtuneelle. Kamerassa oli näkynyt, kuinka olin saapunut generaattoreille johtavalle ovelle, mutta jokin häiriö oli hetkellisesti pimentänyt kameran. Kun kuva oli palannut, olinkin jo lattialla tajuttomana. Tuona kyseisenä hetkenä lukemat eivät olleet kohonneet eikä säteilyä ollut todettu tapahtuneen. Tapaus jäi mysteeriksi.

Lääkäri oli juuri kirjoittanut kahden viikon sairasloman ja suositellut rentouttavaa lomaa jossakin rauhallisessa paikassa.

Kädessäni pitelin lääkärinlausuntoa jossa luki:

-Työkykyä alentavat sairaudet, Hemicrania continua eli krooninen hemikraania sarjoittainen päänsärky sekä sympatikotonia. Lääkärin mukaan kehoni käy ylikierröksillä ja autonominen hermosto on tilassa: puolustaudu tai juokse!

Vaihtaessani sairaalavaatteita omiini, jotka olivat vielä kylläkin työvaatteeni, ihmettelin puhelimeni näytön olevan päällä. Akku oli 100%:sti täysi. Kursori vilkkui kohdassa:

Kirjoita hakusana tai URL- osoite

Muistelin ajatelleeni ennen tuota hälytystä, että kännykkä täytyy laittaa laturiin. Silloin silmukan hälytys alkoi vilkkua tietokoneen näytöllä. Olinkin sujauttanut oman puhelimeni työpaidan rintataskuun. Tuntui oudolta. En oikeastaan muistanut tarkkaan G- käytävän tapahtumia. Vain välähdyksiä kuin olisi selaillut satunnaisesti nettisivuja, jotka eivät mitenkään liittyneet tapahtumaan.

Kaikesta tapahtuneesta hämmentyneenä saavuin kotiin ajatelle, että ehkä se onkin hyvä idea lähteä

vähäksi aikaa pois maisemista. Ehkä varaan jostakin pienen erämökin ja lähden metsäreissulle. Olihan sopivasti sorsastuskausi parhaimmillaan, enkä ollut pitänyt lomaa kahteen vuoteen työsuhteiden vaihtumisen johdosta.

Netti tarjosi vapaana olevan loistavan piilopirtin Kainuun korvesta läheltä itärajaa, rauhallisen vesistön sekä suomaisemalla koristettuna. Samalla kun maksoin mökin varauksen, maksoin vielä kasan laskuja. Tosin osan joudun jättämään lipastoon odottamaan. Palkka ei nyt kummoinen ole, vaikka pitkiä vuoroja ja pyhiä joutui tekemään.

Ryhdyin varustautumaan matkaa varten. Kävin läpi tarvikkeet sekä puhdistin Benelli- haulikkoni. Pakkasin mukaan kaksi pakettia 25:n kappaleen Winchester Drylok patruuna pakkausta. Eiköhän noilla pärjää ajattelin.

Samana iltana olin jo matkalla kohti Kainuun rauhallista korpea.

Matkaa oli noin 400 kilometriä. Kaupasta oli matkaan lähtenyt viikon eväät. Eväänä olivat myös apteekista hakemani reseptilääkkeet sekä kofeiini tabletit, joita napostelin matkalla kuin karkkia. Mökki oli varustettu perusvarustein, eli pieni jääkaappi, liesi ei televisiota eikä nettiä. Ajattelin, että sopii erittäin hyvin.

Tarina vie päähenkilön hänen työssään sattuneen oudon tapahtuman jälkeen kauas Kainuun erämaahan. Hänen käydessään läpi stressaavaa työtänsä ja elämäänsä, hän ajautuu ihmeelliseen tilanteeseen. Yllättäen hän on tempautunut mukaan toiseen tarinaan, joka kuljettaa hänet uskomattomalle seikkailulle läpi lähihistoriamme tapahtumien. Hänen tulevaisuutensa kytkeytyy oudosti tapahtumiin. Vai onko kaikki jo ennalta suunniteltua?

9 789515 689863